

Harvey (A. G.)
DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

SCARLATINA.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

AUG. GUL. HARVEY, A. B.

BERMUDENSIS.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,XCIV.

Who is the author?

JOANNI BRICKWOOD

ARMISTICE

ARMISTICE

Of mists and fog

In their recesses

THE

Of mists and fog

It is mists and fog

For mists and fog

For mists and fog

For mists and fog

For mists and fog

Viro spectatissimo,

JOANNI BRICKWOOD,

ARMIGERO,

LONDINENSI ;

Ob multa beneficia

In illum collocata ;

Et,

Ob amicitiam nunquam

Ex memoria oblitterandam,

Qua illum profecutus est,

Hasce studiorum primitias

Sacras vult

AUGUSTUS GULIELMUS HARVEY.

Who is the owner?

JOHN BRICKWOOD

AMERICAN

London

On the subject of

THE

of the collection

of the collection

On the subject of

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

of the collection

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

SCARLATINA.

Auct. Aug. G. HARVEY.

CUM nobiscum reputamus quam saepe morbus, quem hujus pensi Academici argumentum selegimus, nunc dierum viget, quamque funesti sunt quos edit effectus; vix alia datur affectio, quae majorem medici attentionem aut solertiam sibi vindicat. Opinio olim invaluit, et etiamnum invalescit, scarlatinam et anginam malignam naturam habere omnino diversam, et ex principiis omnino diversis oriri: Postea vero

A

ostendere

ostendere conabimur, hanc opinionem esse rejiciendam, atque scarlatinam et anginam malignam ex eodem contagio pendere: Ideoque de utraque affectione, quippe quae specie, non genere, diversae mihi videntur, disputationem meam inauguralem conscribere decrevi.

MORBI HISTORIA.

Scarlatinae phaenomena, pro anni tempestate, aegri aetate, viribus, sexu, et etiam habitu corporis, admodum diversa sunt; signa enim modo adeo gravia existunt, ut aegrotantem brevi perdant; modo autem adeo lenia sunt, ut nulum fere periculum indicent. Vix ullus est dubitandi locus, quin haec affectio, florente Sydenhamo, multo mitior, quam diebus proxime exactis, extiterit: Ille enim mitissimam morbi formam descripsit; neque veresimile est, observato-

rem

rem tam sagacem saeviora mali signa, si talia extitissent, taciturnum fuisse. De hac scarlatinae varietate, quae apud Cullenum scarlatina simplex audit, sic loquitur Sydenham :

“ Rigent, horrentque sub initio, ut in aliis
“ febribus, qui hac afficiuntur ; neque vehemen-
“ ter admodum aegrotant ; postea cutis universa
“ maculis parvis rubris interstinguitur, crebri-
“ ribus certe, et multo latioribus, magisque ru-
“ bentibus, at non perinde uniformibus, ac sunt
“ illae quae morbillos constituunt : Ad duos
“ tresve dies persistunt hae maculae, et, quibus
“ demum evanescentibus, decidentique subjecta
“ cuticula, restant surfuraceae quaedam squa-
“ mulae adinstar farinae, corpori insperfae,
“ quae, ad secundam aut tertiam vicem, se pro-
“ munt, conduntque vicissim.” Altera est hu-
jus affectionis varietas, quae a Sauvages *Scarla-*
tina Anginosa, a Culleno autem *Scarlatina Cynan-*
chica appellatur ; historiam ejus propriam jam
recensere

recensere audebimus. Scarlatina, *anginosa*, vel *cynanchica*, quavis anni tempestate contingere potest; frequentissime autem autumnali tempore, vel sub hyemis initium, magno calore aestivo praegresso, oriri solet.

Haec contagio nullae aetati, sexui, aut temperamento, parcit; saepius autem et vehementius juvenes, quam adultos, muliebrem, quam virilem sexum, infirmos ac debiles, quam robustos, afficit.

Sub primum morbi accessum, aeger languore, motus averfatione, et animo demisso, afficitur: Simulque molestiae sensus in faucibus percipitur, glutiendique facultas difficilis evadit; jamque membrana faucium mucosa, tonsillae et uvula, inflammatione et tumore afficiuntur, molestiaeque sensus in colli musculis adest. Sub idem tempus pyrexiae signa, qualia sunt rigor, calor, capitis dolor, anxietas circa praecordia, et
nausea,

nausea, quae saepe ad vomitum usque augetur, aegrum corripunt.

Pulsus simul fit celer, saepiusque parvus, ac debilis, raro quidem validus ac durus, micat; vigiliaeque molesta aegrotantem infestat. Spiritus est plerumque difficilis, et aliquando raucifonus.

Proximo die, facies, quae ante primam accessionem palluit, rubra apparet: Arteriarum pulsus pleniores ac celeriores fiunt; omnes jam faucium affectiones augentur, tonsillae plane tument; uvula, velum pendulum palati, et lingua, ruborem floridum induunt, et glutiendi difficultas gravior evadit. Cutis calida et sicca est, cibi fastidium, nausea, et etiam vomitus augentur, adeo ut fel nonnunquam magna copia rejiciatur.

Pyrexia vesperi acerbatur, mane remissura;
die

6 DE SCARLATINA.

die enim in vesperam flexo, calor, sitis, inquietudo, et anxietas intenduntur.

Progrediente morbo, tonsillae, uvula, et velum pendulum palati, afficiuntur crustis mucosis coloris albidii serpentibus; hae crustae tandem decedunt, et foveolas relinquunt.

His signis existentibus, mucus viscidus fauces et linguam plerumque obducit, ita ut spiritus difficilior et raucifonus fiat, et nausea et interdum vomitus excitentur.

Tertio morbi die, in plerisque exemplis, faciei rubor, et tumor in cervicem, pectus, et brachia, et brevi postea in totum corpus, diffunduntur; ita ut tota superficies insigniter rubescat. Hic color ruberrimus pressu evanescit, digito amoto, brevi rediturus, tunicam conjunctivam, et nares plus minusve occupat: Nulla autem adest intolerantia lucis; oculi tamen feroces, et fulgentes
apparent;

apparent; et quo major faciei rubor, et oculi fulgor intenduntur, eo magis timendum est delirium. In quibusdam autem casibus, color modo depictus non fit universus, sed quasdam tantum partes sub forma macularum occupat; hae maculae unius alteriusve diei spatio partes, quas primo occupaverant, relinquunt, et alibi corporis, ubi per plures dies, aliquando duas septimanas, persistent, conspiciuntur.

In nonnullis exemplis, omnibus morbi signis levatis, ita ut aeger sanitatem recuperasse videatur, maculae inopinato iterum prorumpunt, et omnia signa recrudescent.

Nonnulla denique sunt exempla, in quibus exiguae papulae confertae, instar racemi, totum fere corpus obsident, et se diffundentes coeunt. In his casibus, color profunde coccineus papularum, quarum apices ficcae, et albidae sunt, intervalla occupat.

Tempus,

Tempus, quo eruptio accedit, perstat, et discedit, parum sibi constat: Sed plerumque bidduum, aut triduum, vix mutata, durat; post hoc color profunde ruber paulatim minuitur, et in fuscum tandem mutatur; jamque cuticula scabra facta forma squamarum, surfuris instar, decedit; et tumore simul subsidente, et leni sudore prorumpente, febris solvitur, aegerque convalescit.

Quod autem eruptionem attinet, observandum est, pyrexiae signa neque ejus accessu aut recessu levare. Morbi finem versus Anasarca, quae raro quidem auxilium postulat, se ostendit.

Dum morbus hunc cursum in corporis superficie tenet, inflammatio et tumor membranae mucosae faucium, uvulae, tonsillarum, et linguae, vel sponte solvuntur, vel auxilio adhibito cedunt. In multis quidem exemplis, partium earundem inflammatio, et tumor ad tertium, quartumve

quartumve diem augentur, dum mucus albidus et admodum viscidus, magna copia secretus, os internum aegro obducit; saepe tamen nihil fere negotii facessit, nisi in nonnullis exemplis, in quibus glutiendi spirandique facultas praeter solitum difficilis fiunt, ob pharyngis angustiam et dolorem: Tunc enim massae firmulae, subrubrae, quae juglandes mole adaequant, et fibram sanguinis particulis quibusdam rubris commistam referunt, excreantur, vel digito ori immisso amoventur. Hae molecule in oesophago et trachea oriri videntur. In multis quidem casibus, mucus ille tenax, qui in plerisque exemplis linguam et fauces internas obducit, in crustas collectus, uvulae, tonsillis, et praecipue posteriori oesophago, adhaerent: Pierumque autem gargarizatu satis facile abluuntur; cutique infra has aliquando sana conspicitur, aliquando tandem ulcuscula, sanatu satis facilia, brevique mansura, reperiuntur.

Hic loci observandum est, has crustas haud parum referre illos quae scarlatinae malignae propria sunt. Dum mucus iste tenax in faucibus secernitur, materia haud abfimilis, sed multo quidem tenuior, minusque viscidus, e naribus effunditur, hasque superiusque labium interdum exedit, et rodit; glandulae simul parotides, et quae vulgo submaxillares audiunt, haud raro simul inflammatione et tumore afficiuntur: Et haec quidem signa modo a morbo fere inchoato se ostendunt, modo autem ad quintum sextumve diem accessum suum differunt. Hi glandularum tumores, in non paucis quidem exemplis, non nisi post decessum eruptionis, superveniunt; tuncque et hanc, et omnia pyrexiae signa, renovant.

Hi quidem tumores, licet aegrotantes magnis doloribus afficiant, raro tamen in suppurationem desinunt; siquando suppuratio fiat, pus blandum gignitur,

gignitur, et tegumentis ruptis, ulcuscula nullo fere negotio sanescunt.

Tempore, quo superficiei symptomata minui incipiant, quod plerumque die sexto, vel septimo, et aliquando non nisi octavo, vel nono, contingere solet, faucium affectio quoque minuitur: Tumor enim inclinatur, mucusque tenuior jam factus, una cum crustis mucosis supra memoratis, facile a faucibus separatur: Inflammatio nulla adest; faucesque ulcerationem vel irritationem tantum, quae paucis diebus decedunt, ostendunt. Arteriarum pulsus jam ad normam naturalem redeunt. Circa idem tempus, alvus haud raro cietur; materiamque mucosam, ei, quae ex ore et naribus profunditur, haud abfimilem, profundit. Quando morbus autumnino contingit, tussim, alia catarrhi signa, et dentium dolores, comites habet: Qui hoc modo afficiuntur, et simul glandularum parotidum, et submaxillarium

maxillarium tumoribus et inflammatione laborant, hi plus inflammationis habere solent.

Hujusmodi signis comitantibus, scarlatina anginosa saepe per populum epidemice grassatur; haec morbi forma haud saepe lethalis fit: Interdum vero cursum longe alium, qui saepe infauste terminatur, legit. Signa, quae hunc morbi statum fecernunt, jam enumerare conabimur.

Primo alterove morbi die, color rutilus in cutem, quae insigniter calida fit, diffunditur: Oculorum acies ferocia singulari fulget; adnatae rubor insignis est; delirioque feroce superveniente, aeger saepe tertio quartove morbi die e medio tollitur; quod tamen ad octavum diem usque interdum differtur. In aliis autem exemplis, color ille profundé ruber subito discedit, huncque maculae amplae ac lividae excipiunt: Pedes, manus, et extrema corporis, frigescunt, cutis fit flaccida; fauces ingenti mucii viscerum copia infarciuntur;

eiuntur; spiritus fit difficilis; urina et stercus, infcio aegro, elabuntur, qui brevi fato concedit.

Inter huius morbi sequelas, praeter anasarcam, enumerari possunt hydrocephalus internus, hydrothorax, et ascites, quae hydropis varietates in paucis quibusdam casibus contingunt. Quando scarlatina maxime ingravescit, *Angina maligna*, vel *Cynanche maligna*, appellari solet. Notae quae hanc morbi varietatem insigniunt, sequenti historia enumerari possunt.

Ægrotans, praegressis languore, lassitudine insigni, et debilitate, per aliquot dies, variis tandem pyrexiae signis corripitur; qualia sunt rigor, vertigo, cordis palpitatio, quibus calor insignis cito succedit. Rigor et calor aegrum alternis vicibus per aliquot horas afficiunt: Calor autem tandem continuus fit, et interdum, quamvis hoc rarius fiat, haud parum intenditur. Æger brevi jam ingenti capitis dolore, et caloris,

ac

ac molestiae potius quam doloris, in faucibus sensu infestatur: Musculi colli rigent; et summa aegritudo, cum nausea, vomitu, et alvi proluvio, vires convellit.

Vultus mirum in modum afficitur: Omnia lineamenta contristantur, oculi hebescent, et paululum inflammati, sicuti in morbillis fieri solet, aquosi videntur. Facies aegri plerumque pallet; hoc autem perpetuum non est; nam quibusdam plenioribus rubescit, et tumescit. Arteriarum pulsus sunt, plerumque etiam a morbo inchoato, parvi et admodum celeres, et aliquando tremuli et abnormes, interdum duri et exiles, esse feruntur, raro autem pleni et molles.

Pyrexia plerumque mane accedit, omniaque symptomata vesperi acerbantur, non, nisi mane appetente, remissura: Tunc enim aeger plerumque obdormiscit, signaque sudore prorumpente haud parum mitigantur. Hanc exacerbationem
vespertinam

vespertina morbus per totum suum decursum comitem habet. Lingua in hac scarlatinae forma fere humida: Apex ejus est mundus, interdum vero radix foribus fuscis vel flavis obducitur: Modo tota lingua, carnis crudae instar, rubicunda existit. Anima primum male olet, tandem vero foetorem adeo ingratum diffundit, ut etiam aegro prope intoleranda fiat. Urina primo pallida existit, et cruda, morbi vero progressu colorata, quasi felli admista, excernitur; finem versus, si morbus, exitum felicem habiturus sit, lotium sedimentum, quod farinam quandantenus refert, deponere fertur. Die tertio, quarto, vel quinto, facies, collum, pectus, manusque frequenter aliquantum tument, et magno papularum numero obducuntur; papularum intervalla colore subrubro tinguntur: papulae autem spatio iisdem circumdato, plane rubriores sunt: Et saepe adeo exiguae sunt, ut oculi aciem effugiant. Aliquando quidem tam profunde rubent, ut tinctura earundem ad purpuream accedat:

dat: Et maxima ex parte sudore, praecipue mane appropinquante, madidae videntur. Eruptio supra comprehensa haud semper faucium affectionem comitem habet. Vomitus, et alvi proluvies, interdum mitigantur, quando eruptio apparet; et non raro quidem post biduum penitus decedunt, quod semper boni ominis est; etiamsi nullae exinde dejectiones sint, donec sanitatis redeuntis signa manifesta fiant. Quod faucium affectum attinet: Tonsillae atque uvula, brevi post morbi accessionem, tumore aliquatenus affici videntur; et aliquando eadem, pharynx, membrana faucium mucosa, genaeque, ad faucium introitum tincturam profunde rubram induunt, et quasi splendescunt. Haec tinctura in tonsillis, angulisque supra has, et posteriore palati margine, maxime insignis existit. Hic autem color rubicundus et aequalis saepe abest; et pro eo, amplas maculas, coloris albescentis, et tinctura florida circumdatos, conspiciamus. Hae maculae albae paucis diebus colorem cinereum, vel

vel fuscum, modo lividum, et aliquando nigrum, induunt. Crustaeque, quae prima fronte tumoris suppurati tegumentum insipienti videatur, ulcera ejusdem magnitudinis tegere inveniuntur. Membrana narium ac faucium inflammata saniem tenuem ac acrem profundit, qui naribus ac labiis cuticulam exedit; et in infansibus in tubum alimentarium descendens diarrhoeam movet, ano cuticulam rodit. Glandulae parotidum, maxillarum, atque tonsillarum, adeo nonnunquam intumescunt, ut tracheam comprimendo strangulationem minentur.

Gangraena quae faucibus supervenit, haud raro in asperam arteriam, pulmonem, oesophagum, et ventriculum, diffunditur.

Aliquando sanguis, etiam sub morbi initium, e naribus, ore, et etiam utero, sponte profunditur, res, morbo proVectiore, pessimi ominis.

In quibusdam casibus, nulla super cutem erup-

tio se ostendit, licet aegri contagio objecti fuerint, pluraque pyrexiae signa, fauciumque dolores, aduerint. Nonnulli, etiam morbo haud multum prove^o, quarto quintove plerumque die, sudore leni prorumpente, fausti exitus signa ostendunt: Arteriae enim firmiores jam magisque aequales factae, tardius micant: Externi colli tumores paulatim minuuntur; crustae, quae faucium ulcera tegunt, facile separantur, ulceraque conservent. Aeger placide dormit, spiritus liberior evadit, oculi nitorem pristinum recuperant, cibi appetentia redit, humorque cutis naturalis, cum excreatione libera comitante, prosperam valetudinem redire indicat. Lugendum est autem, hanc scarlatinae formam hunc cursum faustum raro quidem tenere: Eruptio enim plerumque, si qua adfit, vel subito repellitur, vel livida aut nigra evadit; vel, in casibus ubi nulla eruptio, qualem supra depiximus, conspicitur, cutis maculis lividis vel nigris interstincta observatur.

Jamque

Jamque arteriarum pulsus adeo festinantur, celeresque fiunt, ut vix numerari aut percipi queant; cutis, praecipue artuum inferiorum, frigescit, et sudore gelido ac frigido madescit: Delirium supervenit: Facies speciem cadaverosam induit; viresque et sentiendi facultas eo usque infirmantur, ut aeger brevi miseria succumbat.

DE CAUSIS REMOTIS.

Hae quidem in *praedisponentes* et occasionales, five excitantes, distribuī possunt; praedisponentes videntur esse debilitas, omniaque quae corpus infirmant: Causaque occasionalis est contagio peculiaris, cujus origo, natura, et modus operandi, parum intelliguntur. Difficile quidem dictu est, quare haec contagio, quae omnem aetatem, sexum, et temperamentum, debiles et robustos, adurit; modo mitis fiat, modo autem
graviter

graviter faeviat ; nec facilius forsan percipi potest, quatenus sunt illae res externae, aut conditio ipsius corporis, quae mortales hujus contagionis viribus opportuniore reddunt. De his causis haec verba habet cel. Clarke : “ The
“ remote and external causes, which had the
“ most obvious influence in rendering the
“ epidemic malignant, may be reduced to the following, viz. the heat and moisture of the air,
“ and the effluvia arising from many persons
“ crowded in one house, and frequently in one
“ room.”

De iisdem sic loquitur clar. Fothergill: “ With
“ respect to the constitution, however, it may
“ be observed, that in soft, lax, leucophlegmatic
“ habits, and languid inactive dispositions, every thing else being equal, the disease seems
“ to proceed more slowly, to go off more irregularly, and to leave behind it more lasting
“ effects. In some persons of the temperament
“ described,

“described, though the fever has grown less,
 “and all the symptoms abated in four or five
 “days, yet the floughs in the throat have con-
 “tinued almost a week after; whilst, in the op-
 “posite constitution, though the disease has been
 “much more acute, yet the symptoms have no
 “sooner abated, than the floughs have cast off,
 “and the ulcers healed of their own accord.”

Quae autem hi medici clari de his causis re-
 motis asserunt, illa parvi quidem, ut opinor,
 pendenda sunt. Eadem enim de typhi, plurium-
 que aliorum morborum causis remotis, praedi-
 cari possunt.

DE DIAGNOSI.

Nulla est medicinae pars majoris momenti
 quam illa, quae de morbis a se invicem distin-
 guendis agit; plures enim sunt morbi natura
 diverfi,

diversi, qui facie externa adeo se invicem simulant, ut difficillime dignoscantur: Nec desunt iterum affectiones, quae, etiamsi ex eodem principio oriantur, signis tamen adeo inter se dissident, ut pro genere diversis saepe habeantur. Hinc nosologiae difficultas magnumque errandi periculum. Scarlatina insigne hujus difficultatis exemplum medicis praebet: Piures enim auctores idonei, inter quos ipse Cullenus eminet, *Scarlatinam anginosam a cynanche maligna* distinguere conati, in hunc errorem incidisse nobis videntur: Constat enim, multa observatione auctorum omni fide dignorum affectiones supra memoratas ex eodem contagio oriri, ideoque non genere, sed specie, aut varietate, solum diversas esse. Auctores ad quos allusimus nos certiores faciunt, singulos ejusdem familiae morbi per populum grassantis contagioni objectos, eodemque correptos, vix unquam iisdem affici signis: Hic enim symptomatibus scarlatinae anginosae propriis laborat, ille gravioribus cynanches

ches malignae signis afficitur; alius vero vix ulla gutturis affectione tentatur; sed eruptione erysipelatoſa ſola tenetur.

De febre ſcarlatina ſic loquitur clar. Clarke ſupra laudatus: “ I ſhould not have riſked
 “ this opinion, had I not ſeen the ſcarlet fever
 “ twice epidemic; and in ſome patients as mild
 “ as that deſcribed by Sydenham; and in o-
 “ thers attended with ulcerated fore throat,
 “ and in others with every circumſtance of the
 “ angina maligna.” Opinioni, quam amplexi
 ſumus, objici poteſt ſcarlatinam non niſi ſemel
 tantum in vitae decurſu aliquem afficere.

Hoc autem negamus: Nam Profeſſor noſter
 cel. Gregory, in praelectionibus ſuis de Medi-
 cina Practica egregiis, quaedam aegrorum ex-
 empla ex propria obſervatione enarrat, quae
 ſententiam noſtram procul dubio ponunt; do-
 cent enim aliquem ſcarlatina plus ſemel laborare
 poſſe.

posse. Sunt quibus videtur diathesin phlogisticam in febre scarlatina etiam ab initio usque invalescere, diathesin vero putridam in angina maligna : Medendique rationem, quae utrique affectione optime convenit, esse omnino diversam. Afferunt denique, discrimen periculi in utroque morbo haud levem dissimilitudinem ostendere. Hujusmodi autem argumenta flocci facienda sunt ; afferri enim potuissent ad demonstrandum morbillos vulgares et putridos diversam habere naturam ; variolaeque discretas et confluentes diversis principiis esse oriendas, quod nullo modo concedi potest. Superest ut de diagnosi scarlatinam inter et cynanchen tonsillarem agamus ; quae res haud parvi quidem momenti est, quia hae affectiones diversa remedia postulant, auxiliaque quae in cynanche tonsillari profunt, in scarlatina plerumque obsunt. Varia autem res consideranda sunt ut probe distinguantur ; cynanche tonsillaris temperamentum plerumque sanguineum et adultos adori-

tur ;

tur; scarlatina infantes, ac debiles, potius quam robustos, corripit, et saepe epidemice grassatur; quae res de cynanche tonsillari dici nequit.

Cynanche tonsillaris causam excitantem frigus, scarlatina contagionem, agnoscit. In cynanche tonsillari, saepe nulla pyrexia observatur, quandoque haec accedit, plerumque est lenis; pyrexia autem insignis semper, ut opinor, scarlatinae accessionem antecedit, febrisque haud raro est typhodes, aliquando vero synochi typum induit.

In cynanche tonsillari, faucium maculae sunt albae, papillasque latice pellucido distentas referunt; neque fere morbi progressu colorem suum mutant, nec ulcera maligna aperiunt; nec difficile gargarizatu separantur. In scarlatina autem, crustae sunt coloris albescentis vel cinerei; aliquando in pejus ruentes lividae, vel ni-

grae fiunt, ulceraque maligna serpentia, et figura abnormi, tegunt.

Denique, tinctura coccinea, quae super cutem efflorescit, diarrhaea, vomitus, et ingens debilitas, nullam dubitandi causam relinquunt.

DE PROGNOSI.

Judicium de morbi eventu erit diversum pro diversis formis, quas scarlatina induit.

In scarlatina simplici, vel illa quam Sydenham primo accurate descripsit, exitus faustus semper jure sperandus est. In scarlatina *Cynanchica*, vel *Anginosa*, judicium cautius ferendum est. Quamvis enim, in ducentis scarlatinae anginosae exemplis, vix decem maligna evadant, et non plura forsan quam quatuor ex decem aegris moriantur: Ne tamen medicus in famae, vel peritiae

tiae suae discrimen adducatur, in rem fore credo signa enumerare, quae periculum, vel exitum faustum, pronunciant.

Periculum indicatur quoties color coccineus maturius, hoc est, primo secundoque morbi die, se ostendit; oculorum rubor et ferocia subito intenduntur, et delirium ferox supervenit: Tunc enim aegrotans, haud raro tertio quartoque morbi die, naturae concedit: Quamvis nonnulli, etiam in hoc morbi statu, morti ad diem octavum usque resistent. Nec minus timendum est mortis periculum, quoties tinctura coccinea, quae super cutem efflorescit, subito repellitur, et in locum ejus maculae lividae aut nigrae sufficiuntur. In utraque enim statu, spes in angusto est. Quoties autem eruptio coccinea tardius accedit, et minus splendescit, oculi acies mitior est; parum delirii subfit; fauciumque affectus die sexto, vel septimo, aut paulo serius, inclinatur, pituita minus viscida fit, et, una cum crustis mucosis,

cofis, haud difficile separatur, et parum ulcerationis se ostendit; et denique, quoties gutturis affectio parva aut nulla est, morbus fere semper paucis diebus feliciter terminari solet.

In peffimis autem scarlatinae exemplis, in cyananche nimirum *maligna*, in qua plures forsan moriuntur, quam convalescunt, judicium nostrum de morbi eventu semper cautissime ferendum est: Haud pauci enim, ea est hujus morbi formae malignitas, intra biduum aut triduum, imo aliquando etiam intra horas viginti quatuor, e vita rapiuntur.

Ut de morbi eventu conjectura cum minori errandi periculo fiat, natura scarlatinae per populum grassantis, aegri aetas, vires, duratio morbi, et signa perpendantur oportet.

Gradus enim, aut magnitudo signorum, atque debilitatis, quae, diversis temporibus, et diversis

versis locis, scarlatinam comitantur, insigniter variant; quae res cognita nos de morbi eventu judicantes haud parum juvabit.

Quo junior est aeger, eo magis plerumque periculum: Constat enim observatione, infantes, pueros, et admodum adolescentes, multo saepius quam aetate provectiores, huic pesti succumbere, tenerae quidem aetati plures causae periculum augent. Haud raro infantibus, qui per aliquot dies vix quidem periculose aegrotant, quantum judicari potuit, omnia signa derepente ingravescent, viresque graviter convellendo misellos brevi, aliquando quidem viginti quatuor horarum spatio, rapiunt.

Robusti haud raro ab hac affectione immunes evadunt; vel, si inauspicato contagio corripiantur, ad effectibus ejus resistendum multo magis valent, quam habitu corporis imbecillo praediti.

Porro,

Porro, de morbi eventu judicaturi, aliquantum forsan juvabimur morbi duratione: Scarlatina enim maligna plerumque diem tertium inter et septimum lethalis fit: Si igitur aeger diei septimo supervixerit, exitus faustus plerumque sperandus; huic autem notae haud semper fidentum est: Multa enim exempla a Professore Gregory, in praelectionibus suis de medicinae praxi, enumerantur, in quibus aegrotantes die decimo, vel duodecimo, etiam mortui sunt.

Sunt denique signa quaedam, quae semper pessimi ominis sunt; horum praecipua videntur profluvia sanguinis ex variis corporis partibus, veluti naribus, ore, auribus, aliisque partibus.

“ Malignam significationem praebet signis sanguis stillans e naribus aut ore, quidam cum
“ hoc signo nullum vidisse liberatum docent;
“ nos vero unicum solum aegrotum, summa diligentia, a tanto periculo vindicavimus †.”

“ Of

† Vid. P. M. De Haeredia.

“ Of three whom I attended, and who had
 “ this symptom, two recovered ; the third died
 “ of a bleeding at the nose, before any assistance
 “ could be procured †.” Inter caetera lugubria signa quae morti praecurrent, sunt ulcera faucium livida, vel nigra ; pulsus parvus, debilis, tremulus, aut abnormis. Animae foetor intolerandus ; nausea frequens, quae ad vomitum ingentem saepe intenditur, diarrhoea : Sanies tenuis ac acris, e naribus, ore, et ano profluens, quae partibus quas transit cuticulam exedit ; foetor corporis cadaverosus ; et denique color coccineus quae super cutem efflorescit, subito repressus, vel pallidus evadens.

Signa boni ominis sunt ulcera gutturis haud admodum profunda, copiosa cutis eruptio, per aliquot dies perstans, sudor lenis, oculi nitor, somnus placidus sudorem leviculum excipiens, tibi desiderium.

De

† Fothergill on the ulcerous sore throat.

De signis quae fausto exitui praecurrunt, haec verba habet cel. Clarke : “ When the patient recovers, the symptoms proceed in the following manner : The redness of the skin, and the heat abate ; the pulse becomes lower ; the external swelling of the neck subsides ; the sloughs cast off ; the ulcerations fill up ; and sleep and appetite return : But, if the efflorescence suddenly disappears, or becomes livid ; if the ulcers of the fauces turn black ; the eyes lose their lustre, and the swelling of the neck and face increase, together with involuntary liquid stools, the danger may be judged to be extreme.” Si haec omnia caute perpendamus, haud raro morbi exitum praedicere valebimus.

DE RATIONE MEDENDI.

Quando scarlatina sine ulla facium affectione

se

se ostendit, medendi ratio est admodum simplex;
 et nulla alia plerumque remedia quam regimen
 antiphlogisticum necessaria fiunt. Medendi me-
 thodum, quam illustris Sydenham commendat,
 sequente oratione complectitur: “ In hoc satis
 “ habeo ut aeger a carnibus in solidum abstine-
 “ at, et a liquoribus spirituosus quibuscunque;
 “ tum ut neque foras prodeat, neque se perpe-
 “ tim lecto affigat. Cure jam penitus desqua-
 “ mata, et cessantibus symptomatis, e re fore
 “ existimo, ut purgetur aeger leni aliquo medi-
 “ camento aetati ac viribus accommodato.”

Hic autem loci a nimio medicamentorum ca-
 tharticorum usu cavendum existimo; constat
 enim observatione, scarlatinam etiam simplicem,
 remediis evacuantibus nimis large adhibitis,
 haud raro ingravescere, et saepe scarlatinae an-
 ginosae, et etiam malignae, speciem induendo,
 periculo haud cavere.

E

In

In plerisque ordinariis aut vulgaribus scarlatinae anginosae exemplis, eadem medendi ratio plerumque convenit: Cum autem in haec febris est plerumque gravior, faucesque quoque semper, et aliquando vehementer afficiantur; medicamenta quaedam necessaria fiunt. Cel. Cullenus de huic scarlatinae forma medendi ratione haec verba habet.

“ When there is a pretty high degree of fever, with a full pulse, and a considerable swelling of the tonsils, bleeding is very proper, especially in adults; and it has been frequently practised with advantage; but as even in the cynanche tonsillaris, much bleeding is seldom necessary, so in the scarlatina, when the state of the fever and the appearance of the fauces render the nature of the disease ambiguous, bleeding may be omitted, and, if not altogether avoided, it should, at least,

“least, not be large, and ought not to be repeated *.”

In hanc autem viri clarissimi sententiam vix concedere possumus; quamvis enim sub morbi initium signa quaedam ad inflammationem pertinentia morbo inchoato exoriantur, sanguinis tamen detractio, ob insignem debilitatem, et signa anginae malignae propria quae tali evacuationi frequentissime superveniunt, vix unquam adhibenda videtur: Propter eandem rationem medicamenta cathartica *drastica* caute vitanda sunt. Porro, in scarlatina anginosa violentia diathesios phlogisticae, sequa adfuerit, brevi quidem minuitur regimine antiphlogistico stricte adhibito, diluentibus, catharticisque mitioribus: quo facto, eadem fere medicamenta, quae in scarlatina maligna profunt, anginosae pariter convenient. Superest tantum ut de praecipuis, quae utrique scarlatinae gradui accommodantur remediis, breviter,

* Vid. Cullen, First Lines of the Practice of Physic.

breviter, ne haec disputatio ultra solitos dissertationum inauguralium limites producat, agamus. Horum praecipua videntur medicamenta vomitoria, gargarizantia, epispastica, roborantia, astringentia, et cathartica mitiora. Omnibus medicamentis vomitoriis anteponenda videtur Ipecacuanha, quae jam inde a morbi accessione ad tertium quartumve morbi diem dosibus aegrorum aetati ac viribus accommodandis praescribi debet: quo quidem maturius cietur vomitio, eo meliores edet effectus. Vomendi actio fauces abluet, sordesque, quibus ventriculus gravatur, exonerabit. Medicamenta gargarizantia faucibus per totum morbi cursum adhibenda sunt, eoque diligentius, quo crustarum mucosarum, mucique quantitas postulari videntur. Aliquando gargarizantia emollientia, veluti aquae tepidae vapores inhalanda sunt; plerumque vero *astringentia*, propter ulcera partiumque laxitatem, adhibenda sunt, qualia sunt acida, veluti acetum, acidum vitriolicum vel muriaticum,

riaticum, idoneis formulis praescripta : Alumen, vinum rubrum, &c. Si spiritus difficile trahatur, ob tumorem faucium internarum vel externorum partium meatus aëris per asperam arteriam coarctantium, epispastica haud raro multum profunt. Veficatoria quidem caute, ne gangraenam inducant, adhibenda sunt. Oleum vero *Ammoniatum* multo tutius et elegantius, et saepe quidem efficax remedium invenitur. Roborantia praecipue sunt cortex Peruvianus, vinum, et aer recens ac frigidulus. Cortex largis dosibus, et forma pulveris, praescribi debet ; quoque magis morbus ad formam anginae malignae exquisitae accedit, eo diligentius adhibendus est. In scarlatina autem anginosa mitiori tuto, testante Culleno, omitti potest. Vinum rubrum anteponendum, et porrigendum pro ut morbi signa vinique effectus postulare videantur ; in scarlatina simplici et mitioribus scarlatinae anginosae casibus commode omitti potest. In omni autem morbi varietate aeger in conclavi, quo aera recentem

centem ac frigidulum habere potest, continui debet.

Si diarrhoea urgeat, astringentia utenda sunt, quorum praecipua sunt catechu, opium, et medicamenta ex iisdem parata. Si alvus sit astricta, cathartica mitissima, veluti oleum Ricini, forma Enematis, quod caeteris anteponendum est, votis respondebit.

F I N I S.

Med H. &

W 4

E 23

1794

H. 2

